[2024] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 87 : 2024 ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ.ਸੀ. 474

ਪੀ. ਸ਼ਸ਼ੀਕੁਮਾਰ

ਬਨਾਮ

ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ

(2024 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1473)

08 ਜੁਲਾਈ 2024

[ਸੁਧਾਂਸ਼ੂ ਧੂਲੀਆ* ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਬੀ. ਵਰਾਲੇ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁੱਦਾ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 302/34 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 449, 404 ਅਤੇ 201 ਦੇ ਨਾਲ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਡੌਕ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਨੋਟਸ[1]

ਸਬੂਤ - ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਸਾਰਥਕਤਾ ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਦਾ ਗੈਰ-ਸੰਚਾਲਨ-ਟੀਆਈਪੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ - ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ੋਰ ਲੜਕੀ ਦੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਤਲ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 302/34, ਧਾਰਾ 449, 404 ਅਤੇ 201 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ - ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ, ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟੀਆਈਪੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਡੌਕ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਸ਼ੁੱਧਤਾ:

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ: ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਡੌਕ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਗਵਾਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ - ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਸੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰੋਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬਾਂਦਰ ਟੋਪੀ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਢੱਕਦੀ ਹੈ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੁਝਾਅ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ

*ਲੇਖਕ

ਇਹ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਨੂੰ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੁਝਾਅ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ - ਸੁਝਾਅ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣਾ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਨੁਕਸ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਡੌਕ ਪਛਾਣ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ੱਕੀ ਰਹੇਗੀ - ਸ਼ੱਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਇਸਤਗਾਸਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਸੁਝਾਅ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣਾ ਇਸਤਗਾਸਾ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੈ - ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਪਿਛਲੇ ਸੁਝਾਅ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜੋ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੱਕੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 ਧਾਰਾ 302/34, ਧਾਰਾ 449, 404 ਅਤੇ 201 302 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 10, 11, 12, 13, 15, 16]

ਸਬੂਤ - ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ - ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ - ਟੀਆਈਪੀ ਸਿਰਫ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ - ਟੀਆਈਪੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਠੋਸ ਟੁਕੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਸਬੂਤ ਦਾ ਠੋਸ ਟੁਕੜਾ, ਜਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਸਬੂਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਡੌਕ ਪਛਾਣ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਛਾਣ ਹੈ - ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਟੀਆਈਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਡੌਕ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਟੀਆਈਪੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ - ਟੀਆਈਪੀ ਦਾ ਗੈਰ-ਚਾਲ-ਚਲਣ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ - ਇਹ ਸਭ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦਾ ਸਬੂਤ ਜਿਸਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਲਈ ਟੀਆਈਪੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ - ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੀਆਈਪੀ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 12, 13]

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਕੁੰਜੂਮੋਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ [2012] 9 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1032: (2012) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 750; ਰਾਜੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ [2020] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1: (2021) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 118; ਰਵੀ ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ [2012] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 229 : (2012) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 284; ਮਲਖਾਨਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੱਧ

ਪੀ. ਸ਼ਸ਼ੀਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ

ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ [2003] ਪੂਰਕ 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 443: (2003) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 7462; ਜਯਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ (2021) 20 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 38; ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ [2022] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 451: (2022) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 402 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860; ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1973

ਕੀਵਰਡਸ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ; ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਡੌਕ ਪਛਾਣ; ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾ ਕਰਨਾ; ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਮਾਮਲਾ

ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2024 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1473

2016 ਦੇ ਸੀਆਰਐਲਏ ਨੰਬਰ 574 ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ 12.01.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ੀ

ਜੈਯੰਤ ਮੁਥ ਰਾਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸੀ. ਕੇ. ਸਸੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਲਵਿਕਾ ਜਯੰਤ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੁਪ੍ਰਿਆ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਵੀ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਏ.ਏ.ਜੀ., ਡੀ. ਕੁਮਾਨਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀਪਾ ਐਸ, ਸ਼ੇਖ ਐਫ. ਕਾਲੀਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਿਚਾ ਵਿਸ਼ਵਕਰਮਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਹੁਕਮ

ਨਿਰਣਾ

ਸੁਧਾਂਸ਼ੂ ਧੂਲੀਆ, ਜੇ.

1. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 12.01.2017 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਆਈਪੀਸੀ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 449, 404 ਅਤੇ 201 ਦੇ ਨਾਲ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

2. ਇਹ 13.11.2014 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇੱਕ 14 ਸਾਲ ਦੀ ਲੜਕੀ ਦਾ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਤਲ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ੀ ਵੀ ਹੈ, ਦੇ ਹੱਥੋਂ 14 ਸਾਲ ਦੀ ਲੜਕੀ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ

ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਬੂਤ ਵੀ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਹੈ।

3. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 408/2014 13.11.2014 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਲਾਗਾਪੁਰਮ ਵਿਖੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੁਰੈਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਦੇ ਸੇਲਮ ਵਿਖੇ ਜੇਐਸਪੀ ਗ੍ਰੇਨਾਈਟ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਧੀਆਂ ਹਨ। ਵੱਡੀ ਧੀ ਨੇ ਮਹਿੰਦਰਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਚੇਨਈ ਦੀ ਲੈਂਡ ਟੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਛੋਟੀ ਧੀ ਸੇਲਮ ਦੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ 8ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। 13.11.2014 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਧੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਚੇਨਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਛੋਟੀ ਧੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੀ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਧੀ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 2-3 ਵਾਰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦਾ ਟਿਫਿਨ ਲੈਣ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਫ਼ੋਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਾਮ 07:15 ਵਜੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਸਕੂਟਰ ਪਾਰਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਲਗਭਗ 25 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੈਲਮੇਟ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਨ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਦੀ ਗਰਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੂਨ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਦੇ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਗੁਆਂਢੀ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਦੇ ਘਰ ਆਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

4. ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਅਗਲੇ ਦਿਨ 14.11.2014 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10:30 ਵਜੇ ਡਾ. ਕੇ. ਗੋਕੁਲਰਮਨਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-14) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਸੱਟਾਂ ਮਿਲੀਆਂ -

"1. ਗਰਦਨ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਥਾਇਰਾਇਡ ਲਿਗਾਮੈਂਟ ਹੱਡੀ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਪਾਸੇ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਚੌੜੀ ਕੱਟ ਦੀ ਸੱਟ ਜੋ ਹੱਡੀ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੱਕ 14 x 6 ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਗਰਦਨ ਦੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਸੱਟ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪਾਸੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਐਡਮਜ਼ ਸੇਬ, ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਸੱਟ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦਾ ਵਹਾਅ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ।

2. ਉਪਰੋਕਤ ਸੱਟ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਹੇਠਲੇ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਕੱਟ ਦੀ ਸੱਟ ਦੇਖੀ ਗਈ ਜੋ ਗਰਦਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ 12 x 4 ਡੂੰਘਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦਾ ਵਹਾਅ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ।"

ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਕਾਰਨ ਸਦਮਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਤੋਂ 12-18 ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ।

5. ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਐਫਆਈਆਰ ਕੇਸ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 408/2014 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ 15.11.2014 ਨੂੰ ਰਾਤ 10 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

6. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਬਰਾਮਦਗੀਆਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:-

ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਤੋਂ:-

ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਪਲਸਰ ਗੱਡੀ, ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਹੈਲਮੇਟ, ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸੈੱਲ ਫ਼ੋਨ, ਮੈਰੂਨ ਹੈਂਡਲ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੈਕਰ ਵਾਲੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਕਮੀਜ਼ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਯਾਨੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ:-

ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹਾ ਹਰਾ ਬਾਂਦਰ ਟੋਪੀ, ਇੱਕ ਸੈਮਸੰਗ ਗਲੈਕਸੀ ਪ੍ਰੋ ਸੈੱਲ ਫੋਨ, ਇੱਕ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਹਾਥੀ ਰੰਗ ਦੀ ਜੀਨਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਿੱਟੀ/ਹਰੀ ਕਮੀਜ਼ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

7. ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ ਅਤੇ, ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ 449, 404 ਅਤੇ 201 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਾਂਗ ਹੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ

ਗਈ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 2 ਯਾਨੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਸ਼ਸ਼ੀਕੁਮਾਰ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 - ਯੁਗਾਧੀਥਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 2 ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1, ਜੋ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਕੋਲ ਇਸ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

8. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਹਰੀਨੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ2)-ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਮਹਿੰਦਰਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 (ਯੁਗਾਧੀਥਨ) ਵੀ ਉਸੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਵੀ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਚੇਨਈ ਵਿਖੇ ਉਸ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੰਮ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਲੈਂਡਟੀ ਕੰਪਨੀ ਤੱਕ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ2 ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਹਿੰਦਰਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਤੰਗ-ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ।

9. ਪਰ ਜੋ ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੂਰਾ ਸਵਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਭਾਵ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਬਾਂਦਰ ਟੋਪੀ" ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਯਾਨੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 13.11.2014 ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਬਾਂਦਰ ਟੋਪੀ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ:-

"...ਮੈਂ ਦੁਰਈਆਜ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। 13.11.2014 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਦੇ 6.30 ਵਜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਬਾਲਕੋਨੀ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਂਦਰ ਕੈਪ ਪਹਿਨ ਕੇ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈਲਮੇਟ

ਪਹਿਨ ਕੇ ਗਿਆ। ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਮ ਦੇ 6.35 ਵਜੇ, 640 ਵਜੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਤੇਜਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਿਲੇ। ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਉਹ ਤੇਜਸ਼੍ਰੀ ਤੋਂ ਫ਼ੋਨ ਨੰਬਰ ਮੰਗ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਤੇਜਸ਼੍ਰੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਜੀ ਬਾਹਰ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਤੇਜਸ਼੍ਰੀ ਦੋਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਏ ਗਏ। ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਗਈ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 7.00 ਵਜੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁਪਰ ਮਾਰਕੀਟ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੈਂ 7.25 ਵਜੇ ਵਾਪਸ ਆਈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਨ ਨਿਊਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਤਾਂ ਦੁਰਈਆਜ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ 5 ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲੇਖ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ..." ਦੁਰੈਰਾਜ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਦੁਰੈਰਾਜ ਹਾਊਸ ਗਿਆ। ਕੱਪੜਾ ਪਾੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਪਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੁਰੈਰਾਜ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ 2 ਵਿਅਕਤੀ ਆਏ ਅਤੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਮੈਂ ਦੁਰੈਰਾਜ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਤੇਜਸ਼੍ਰੀ ਨੂੰ ਬੈਠਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਤੁਰੰਤ ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ..."

ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਇਸ ਖਾਸ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਦੋਵਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਖੌਤੀ ਪਛਾਣ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਦੁਆਰਾ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 162 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 162 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ 15.11.2014 ਨੂੰ ਸਲੇਮ-ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਬਾਈਪਾਸ ਫਲਾਈ ਓਵਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ, ਹਥਿਆਰ, ਬਾਂਦਰ ਕੈਪ, ਹੈਲਮੇਟ, ਕੱਪੜੇ ਆਦਿ ਵਰਗੀ ਅਪਰਾਧਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਉਸੇ ਦਿਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਵੇ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਸੂਲੀਆਂ ਲਈ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤੋਂ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਸੂਲੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਟਿੱਪਣੀ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਸਿਰਫ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਜਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੋਲ

ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਰਾਦਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਲਸਰ ਬਾਈਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਸ਼ੋਅਰੂਮ ਤੋਂ 'ਸਤੀਸ਼' ਨਾਮਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਸਤੀਸ਼' ਤੋਂ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸਤਗਾਸਾ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

10. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਸੁਝਾਅ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-5, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਭਾਵ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ "ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਬਾਂਦਰ ਟੋਪੀ" ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ!

11. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬਾਂਦਰ ਟੋਪੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਚਿਹਰੇ, ਠੋਡੀ ਅਤੇ ਗੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਨੱਕ ਅਤੇ ਮੱਥੇ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਾਂਦਰ ਟੋਪੀ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਦੂਰੋਂ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੁਝਾਅ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਨੂੰ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਘਟਨਾ 13.11.2014 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7:00 ਵਜੇ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ 15.11.2014 ਨੂੰ ਰਾਤ 10 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਲਾਜ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਯਾਨੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਲੈ ਜਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਟੀਆਈਪੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-24) ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟੀਆਈਪੀ ਨਾ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

12. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਟੀਆਈਪੀ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਟੀਆਈਪੀ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣ ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਠੋਸ ਟੁਕੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਦਾ ਠੋਸ ਟੁਕੜਾ, ਜਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਸਬੂਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਡੌਕ ਪਛਾਣ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਛਾਣ ਹੈ। ਇਹ ਪਛਾਣ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਭਾਵ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2, ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਦੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਬਾਂਦਰ ਟੋਪੀ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ! ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਲਈ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਨੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਯਾਨੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਯਾਨੀ 13.11.2014 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਬਾਂਦਰ ਟੋਪੀ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਰੰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰਾ ਤਰਕ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਡੌਕ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਦੇਖੋ: ਕੁੰਜੁਮੋਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ (2012) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 750)

13. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਅ ਨਾ ਕਰਨਾ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਨੁਕਸ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਅ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਡੌਕ ਪਛਾਣ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ੱਕੀ ਰਹੇਗੀ। ਸ਼ੱਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਭਾਵ ਏ -2 ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ।

ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸੁਝਾਅ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਦਾ ਗੈਰ-ਚਾਲ-ਚਲਣ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਭ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦਾ ਸਬੂਤ ਜਿਸਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ

(2021) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 118 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੁਝਾਅ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਅ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਅ ਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਘਾਤਕ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

14. ਸੁਝਾਅ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ: ਰਵੀ ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (2012) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 2841, ਮਲਖਾਨਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2003) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 746 2)

15. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਪਿਛਲੀ ਟੀਆਈਪੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਅ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਯਾਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ (2021) 20 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 38 ਅਤੇ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2022) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 402 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਯਾਨ (ਉੱਪਰ), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਡੌਕ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ:

"ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਟੀ.ਆਈ. ਪਰੇਡ ਜਾਂਚ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੀ.ਆਈ. ਪਰੇਡ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਦੋਂ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਟੁਕੜਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਮਾਂ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਟੀ.ਆਈ. ਪਰੇਡ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ..." (ਪੈਰਾ 18)

16. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੱਕੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 12.01.2017 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਗਭਗ 8 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ

[1] ਪੈਰਾ 35

[2] ਪੈਰਾ 16

ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਨਾ ਪਵੇ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਬੂਤਾਂ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘਾਟ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਕੋਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਯਾਨੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ।

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਸਿਰਲੇਖ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ: ਨਿਧੀ ਜੈਨ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ